

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiiu, în 2 Septembrie

Precând vor primi cetitorii noștri acest număr al diarului „Telegraful Român“, Maiestatea Sa împăratul și regele nostru se va afla în Deva, primind omagiile de loialitate și supunere ale acelor puțini norociți, cărora resonamentele politice li au permis ca în Deva să se prezenteze înaintea monarhului, ca la primul loc în Ardeal unde Maiestatea Sa va avea timpul fisic, să și manifesteze fericirea, de cari sunt părtași supușii coroanei și ai tronului, când îi cercetează capul statului.

Maiestatea Sa preabunul nostru monarch s'a îndurat a cerceta locurile noastre din incidentul marlor manevre ale armatei noastre comune, dîcem armată comună, care este unica noastră garanție materială în rapoartele cu statele vecine.

Sufletul nostru în aceste momente este cuprins de mare bucurie, de bucurie este cuprins în aceste momente sîrbătorești sufletul fiecărui român din patrie. Această bucurie o vor manifesta conducătorii bisericesci ai poporului nostru, cari se vor prezenta înaintea Maiestății Sale, datori suntem să o mani festăm noi cei dela pressă, cari exprimăm, fiecare cum crede mai cu cuvîntă, simțemintele, de cari e pătruns poporul nostru, de câte ori este vorba de tron, de dinastia Habsburg, de patrie.

În aceste momente de rară fericire pentru noi punem la o parte toate necazurile, toate lipsele, toate calamitățile, de cari am fost, și suntem necon tenit băntuți, ne spălăm fața, îmbrăcăm haine de sîrbătore și veseli pășim, salutând cu iubire pe monarchul nostru: Cu pace ai venit la poporul teu, cu pace să petreci în sinul poporului teu.

Trăm între anormale împregiurări politice. Nu noi le am provocat, nu noi contribuim, ca ele din anormale ce sunt, să devină și mai anormale, nu noi suntem de vină, că o nemulțămire generală domnesce dela un capăt al țerei până la celalalt.

Consilierii Maiestății Sale vor prezenta actualele împregiurări politice, după cum vor crede mai cu cuvîntă. Noi nu avem cuvinte, pentru cari în aceste momente să nu dîcem cetitorilor noștri, bucurați-ve, căci împăratul și regele nostru se află în mijlocul vostru. Nu avem cuvinte, nu putem oprima în peptul poporului simțemintele de bucurie. Suntem deci pentru libera manifestare ale acelor. Se vadă păcătoșii, că uneltirile de tot soiul n'au putut să instrîineze pe român de tron și dinastie, să vadă păcătoșii, că noi nu ne-am perdat speranța, credem încă în îndreptarea lucrurilor.

Să ne esplicăm.

FOIȚA.

Ceva despre poezie.

(Încehere.)

O însușire caracteristică, ce deosebesce poesia de prosă, e fără îndoială și esagerațiunea, adică un fel de espunere superioară, ce la părere dă lucrurilor o infățisare supra naturală, și provoacă plăcere, ear obiectele în adevăr numai la „părere“ apar supra naturale; fenomenul acesta câștigă foarte mult stilului poetic. Esagerațiunea manifestează chiar entuziasmul artistic. — Un fir de păr de aur — esagerat — din capul lui Joe punea în admirațiune pe popoarele cele mai înaintate în cultură pe vremea lor. Așa rămâneau uimiți grecii, așa romanii, așa rămânem noi ađi înaintea unui product adevărat artistic.

O esagerațiune:

Dori de diuă se revarsă
Și eu ochii n'am închis,
Cum se-i închid, când ei varsă
Părae de foc nestins. M.

V. Alecsandri scrie:

Ear Hanu și smulge barba,
Și smulge șalul verde,
Privind urdia întreagă,
Sub ochii cum se perde.

În imbuibarea lor cea fără sațiu, diarele din Budapesta au tras persoana sacrosanctă a Maiestății Sale în lupta valurilor politice, și de după spatele acestei sacrosante persoane au lăsat săgeți veninoase asupra noastră, cari facem front politicei actuale de maghiarizare.

În special diarul „Budapesti Hirlap“, predică doctrine de tot ciudate, ale căror tendențe nu sunt cu greu de esplicat. Îndată ce Maiestatea Sa a călcat pe pămîntul comitatului Hont, acest diar ne-a adus scirea, că în acest comitat cu diua pășirei Maiestății Sale pe pămîntul comitatului s'a promulgat numirea ungurescă, sau mai bine ungurisată, a comunelor. Purcedînd dela răspunsul Maiestății Sale la felicitările poporațiunii din aceste comitate, în care s'a accentuat alipirea cătră tron și iubirea de patrie, diarul acesta vestesce cetitorilor sei, că Maiestatea Sa iubesce numai aceea, ce este unguresc și nimica ceea-ce nu este unguresc. Să o scie deci aceasta sîrbii, sasi și romanii. Aceasta e modul de judecată al diarului din capitala Ungariei.

Tendența este vedită. Voesc adică politicii dela Budapesti Hirlap să identifice coroana cu politica de cutropire urmărită de societatea ungurească, adică maghiarizarea, și cred, că noi suntem aplicați a identifica coroana în sensul enunțațiunilor unguresci. Consequențele din asemenea enunțațiuni noi nu le mai enumerăm.

Este lucru neonest a insinua cu atîta nesocoteală o asemenea rolă capului statului.

Noi scim, că Maiestatea Sa, prea bunul nostru monarch este părintele tuturor. Mai presus de toate iubesce pe fii devotați tronului și dinastiei. Scie, că în această patrie sunt români, cari voesc să se desvoalte în direcțiunea croită de firea lor, sunt sași, cari voesc să rămână sasi și sîrbi, cari voiesc să fie sîrbi.

Noi scim, că capul statului pe toți ne iubesce, și nu credem celor din Budapesta, când insinuă, că capul statului nu iubesce pe cei ce nu voiesc să se maghiarizeze.

Salutăm din inimă sosirea Maiestății Sale în mijlocul poporului român.

Sfințirea bisericei din Apoldul superior.

Apoldul-superior, 1 Septembrie.

Sunt rari momentele, cari însuflețesc condeiul istoric să mai lase câte o literă, în care urmașii să cetească: să fim vrednici ca părinții noștri, să îngrijim de trîincia urmașilor, după exemplul bîtrînilor.

Dar să ascultăm o comedie, un poet — hai să dîcem amorez — „vorbesce plîngînd“ iubitei sale și între altele dîce:

Să plîng să rid tot-odată,
Îmi vine ades neîncetat,
Gîndind la viața-mi întristată
La dorul meu neîmpecat....

Noi nu putem, decăt să compătîmim pe sîrmanul versificator.

Căt de frumos ne face Nicolescu o esagerațiune chiar nesimțită:

La găt purta o cruce, simbol de sîrăcie
Și în inimă durerea eternă bogăție
Acelor ce pe lume se dîc desmōșteniți.
Vai, negreșit aleșii sunt cei mai fericiți.

I. Eliad Rădulescu:

Stă marele Archangel, cu degetul la gură
Privia în mărmurire și buzele și mușca;
Ferbea truția 'ntr'ensul, ferbea friguri de ură:
Bătea tîmplelei groasnic și chipu-i se roșia.

O groasnică durere de cap 'l stăpînesce,
Și fruntea i-se umflă și ochii 'n flacări joc. —
Șvănesce a lui gîndire și 'ntr'ensă zămislesce
Turbează apostatul, o spuma e, un foc!
Plesnesce a lui creștet. — Născu Păcătuirea;
Frumoasă, zimbitoare îi sboară împrejur. —
Archangelul rîsuflă, și vede zămislirea;
Se încântă d'al ei farmec întăul Duch sperjur.

De această bine-cuvîntare se pot bucura românii apoldeni, ei au adaus o literă de aur în istoria vieții lor; vor fi binecuvîntați de urmași sute de ani, urmașii lor vor povesti cu mîndrie despre hărnicia și evlavia părinților și a străbunilor; ear sfințenia faptei le va fi un exemplu viu pururea.

Apoldenii adică au ridicat un sfânt monument, un frumos lăcaș dumnezeesc și vîdîndu-și cu ochi rodul muncii lor, mai era de lipsă să se se-vîrșască cel din urmă și mai solemn act: *sfințirea bisericei.*

Escelenția Sa Înalt Prea Sînțitul Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, voind să procure liniște sufletească credincioșilor harnici din Apoldul superior căt mai ingrabă, n'a pregetat a delătura toate greutățile, ce îi stăteau în cale și Sâmbăta la 29 Aug cătră seară, a sosit în mijlocul apoldenilor.

Apoldul este un orașel, al comitatului Sibiiu, aședat în regiunea spicoaselor tomnatică, nu de parte de orașul Mercurea. Drumul de țeară din Sibiiu apucă în direcțiune vestică prin o regiune de tot plăcută, ce-ți lasă adênci impresii.

Un brîu de munți acoperiți de păduri dese și întunecoase, din cari se înalță unde și unde câte o stîncă pleșuvă, pe care a înegrit-o din veacuri arșița soarelui și răpesc ochii, și dus pe gînduri, te pomenesci binecuvîntînd viața liberă muntenească.

La dreapta drumului sunt presărate o mulțime de delucene, cari închid văi frumoase și roditoare.

Prin aceste locuri romantice a trecut Escelenția Sa, dimpreună cu Preacuvioșia Sa părintele Dr. Ilarion Pușcariu într'o trăsură, cu patru cai, urmată de o altă trăsură, în care se afla Preacuvioșia Sa părintele protosincol Nicanor Frateșiu și protodiconul ceremonial dl Sergiu Medean, toți veniau pentru că să se se-vîrșască marea act al sfințirii bisericei.

Sub dealul Apoldului privelisea, ce se desfășura, era de tot mișcătoare. Aici un convoiu mareț de călăreți, de trăsuri, de bărbați și femei din toate părțile tractului Mercurei, a sosit să întîmpine cu cuvinte de laudă și de bineventare pe iubitul lor Archiereu.

Voinicii românași și strîinii, făcură un frumos spalir, ear câțiva călăreți cu steaguri nevinovate ca la comandă încungiurară trăsura Escelenției Sale. Tot în acest moment pășesce cu mîndrie în fruntea preoțimei tractuale părintele protopresbiter tractual I. Droș, care în termini bine aleși, și în cuvinte determinate, descrie bucuria, ce a cuprins inima tutu-

La acest loc amintim, că greșesc poezii, cari se indeletnicesc în prea multe diminutive și mai ales „ascuțite.“ Rea impresie fac diminutivele în „iță“, și tot așa de mult detrag din valoarea poeziei numele proprii, ce le stichuesce poetul.

Așa scartăe d. e.

În frumoasa grădiniță
Păseca vesela căpriță
Și cu blînduța oiță.

Unul cîntă:

Foae verde lobodă: Tațo
Gura lumii slobodă: Tațo

Altul oftează:

Și mai mult Marițo mor, me prăpădesc.

Sau:

Foae verde de risipă
Costică batista și pică.

Sau:

Scumpa mea Marițo, diina mea din ceriu,
Ia dămi o guriță, asta-i tot ce-ți cer. —
Nu pot Ionițică etc. etc.

De ce fetiță, așa crudă esci
Pe al teu Ioniță nu compătîmesci....

Doamne căt e de frumoasă Lizizoara mea...
Nu pot dragă Lină...

ror credincioșilor, că sunt norocoși a întimpina și a aduce omagiile lor la marginea tractului bunului lor arhieru. Credincioșii acestui tract nu vor pregeta, a urma sfaturilor înțelepte și părintesci ale Escelenției Voastre; inimile lor sunt așa de curate încât, sfaturile bune prind profund rădăcină, și încheia cu cuvintele: Fii binecuvântat, cel ce vii întru numele Domnului.

Di proto-pretore Branisce, în fruntea autorităților comunale de asemenea bineventă pe Escelenția Sa cam în terminii următorii: Înțelegând, că Arhieruul românilor gr. or. din Transilvania și Ungaria, care e totodată și Consilier intim al Maj. Sale bunului nostru rege, va cerceta locurile aceste frumoase, ne-am adunat în ședință estra-ordinară și am hotărât, ca toate comunele să-și trimeată reprezentanții lor, ca să salute pe Consilierul Maj. Sale. Noi ne aflăm tare mângâiați, că în acest sârbătoresc moment Ve putem saluta în mijlocul nostru. Biserica și statul se ajutază reciproc și binevoind a ne onora cu prezența Escelenției Voastre, Ve urăm cu o gură și inimă: să trăiți mulți fericiți ani.

Atât dlui protopop, cât și dlui proto-pretor Escelenția Sa li a răspuns prin vorbe dulci, vorbe mângâitoare. Au fost grele și mari stavilele, ce am înfruntat, dar cu toate acestea mi-am dat nuziunța ale învinge, pentru ca să mângâiu inimile credincioșilor. Cu ajutorul prea bunului Dumneșu am sosit deci, ca să împlinim, ceea ce mai lipsia. Primirea solemnă, cu care me întimpinați azi, mi e o nouă dovadă de iubire; în întreaga viața mea nu voi pregeta a lucra pentru consolidarea bisericei, păzirea sfinților noastre aședăminte și pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

La toate vorbirile urările de „Să trăească“ numai încetau; și în urări de bucurie ale publicului o cunună de nobile dame, mame adevărat române, cu ingerășii lor, au predat Escelenții Sale o mulțime de buchete compuse cu multă dibăcie din flori naturale și artificiale.

E mându și curat românul în portul lui, e impunătoriu în momente sârbătorești, dar așa mândru, cum s'a arătat cu această ocaziune, arare-ori îl poți vedea. În bucurie săltau pruncii, în bucurie flăcâii și fetele, de bucurie era cuprinsă inima bătrânilor; lumea toată părea numai bucurie.

Suindu-se apoi Escelenția Sa în trăsură, mândrii călărăși și opintiră caii, în urmă se înșirară o mulțime de trăsuri și peste cât-va timp oaspeții din nou au trebuit să se oprească la capătul Apoldului.

Aici un arc minunat de triumf se ridica măiestros ca un curcubeu de pe o margine a drumului până la cealaltă. Tot flori frumoase de munte, flori curate ca inima românilor compuniau această măestrută lucrare. Înaintea arcului de triumf, parochul local, Vasiliu Necșa, cu sf. evanghelia și cruce în mână, îmbrăcat în ornate bisericești aștepta în fruntea numărului public, români și sasi, și bineventă pe Escel. Sa prin cuvinte potrivite, exprimând dorul întetit al apolțenilor pentru sfințirea locașului d-șeesc. După ce Escelenția Sa promite din nou, că cu ajutorul lui D-șeu va oficia actul sfințirii, după ce dă câteva sfaturi înțelepte poporului și mulțămese pentru frumoasa întimpinare, publicul erumpe în „Să trăiască,“ necurmat.

Călărășii din nou se așază în ordine, publicul se îndesuiese prin tot locul și convoiul pleacă în sunetul armonios al capelei săsesci, al clopotelor dela

biserica românească și evanghelică. Strada cea mare era împodobită sârbătorește. Stejării verzi și brați tinerei se închinau de o parte și de alta până la casa frumoasă a harnicului proprietar Ivan. Aici se ridica un alt arc de triumf mândru și frumos, manifestând bucurie; arcul era încunjurat d'o altă mulțime de oameni. Entuziasmul era la culme și strigătele de „Să trăească“ nu mai încetau.

Musica mai întonă câteva cântece românesce, ce și înălțau sufletul și abia după aceea lumea s'a mai liniștit.

Curând după sosire Escelența Sa primi visita decanului evanghelic, care bineventă pe Escelenția Sa în numele bisericei ev. lut. și a locuitorilor sasi, se mai făcură încă câteva visite și clopotul bisericei anunță începerea serviciului divin.

Publicul se adună din toate părțile earăși și Escelenția Sa încunjurat de preoți începu să se ridice la biserica cea veche, respective în edificiul scoalei, — unde se începu cu mare solemnitate serviciul d-șeesc. Ca preoții asistenți la oficiarea vecerniei au fost împodobiți în ornate bisericești: Preacuvioșia Sa părintele archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu; Preacuvioșia Sa părintele protosincol Nicanor Frateșiu; Preaonoratul domn protopresbiter tractual Ioan Droc, presbiterii: Ioan Șerb din Poiana, Nicolau Topărcian din Apoldul inferior, Nicolau Maneguț din Poiana, Ioan Moga din Rod și Vasiliu Necșa din Apoldul superior.

E frumos serviciul bisericesc în biserica noastră, frumos și impunător e el, când îl îndeplinesc singuratici preoți, când însă îl servește arhieruul, și mai ales când îl servește Escelenția Sa cu deosebitu-i tact și evlavie, rămâi uimit, și nu scii admira vei mai mult sfințenia și podoaba actului, ori iscusința îndeplinitorului; și mai ales la sfințirea unei biserice. Numai cel ce a asistat la un asemenea act sfânt și poate face închipuire despre sublimitatea ritului din biserica noastră.

Încă nu sosise amurgul cum se cade, când începu vecernia în edificiul scoalei, un loc, unde apolțenii înălțau rugăciuni Dumneșului cerese, până în momentul, în care s'a sfințit biserica cea nouă; cu toate acestea însă oficiul de seara dură până cătră meșul nopții. În bisericuța publicului stetea îndesuit și lipit umăr la umăr, căldura era înădușitoare. Dar oamenii rămaseră neclintiti, îndeletnicindu-se în sfințele rugăciuni, rămaseră statnici, și răbdători, căci aveau exemplul pe marele arhieru. După ce înde cursul rugăciunilor, la cântarea antifoanelor Esc. unse cu unt de lemn sfințit fruntea tuturor asistenților până chiar și a copiilor celor mici, pecetluind astfel tăria în credință și pogorârea darurilor celui prea înalt, după ce s'a oficiat vecernia, litia și utrenia, earășii în sunetul clopotelor, încungiuurat de preoți Escelenția Sa s'a reintors la curtur.

Odielnă multă însă n'a fost. Sosind dimineața, mărățul soare strălucea mai dulce apolțenilor ca altă dată și lume și mai multă se adună înaintea locuinței Escelenției Sale. Clopotul din nou vestea începerea continuării serviciului dumneșeesc. Asistenții de seara ai arhieruului și luară binecuvântare, apoi în ornate bisericești se înfășară la locuința Escelenției Sale și publicul urma uimit de conductul grandios pe Arhieruul la biserica cea veche, de unde în mod sârbătorec s'au luat elementele de sfințire: moaștele, evanghelia și antimisul, trebuincioase pen-

tru sfințirea bisericei, și se făcu o solemnă procesiune la biserica cea nouă.

După ce se ocoli biserica, cetind Escelenția Sa trei evangheliile se făcu stropirea cu apă, aședărea moastelor, pregătirea și sfințirea prestolului și după ce toate au fost isprăvite Escelenția apăru înaintea publicului și ținu o frumoasă și pătrunătoare cuvântare. Accentuă credincioșilor bunătatea monarhului nostru, sub a cărei stăpânire sa ridicat și această sfință biserice; le puse la inimă loialitatea românului cătră tron și casa domnitoare; îi invrednici cu sfaturi blânde și înțelepte și laudând apoi harnicia apolțenilor și spiritul de armonie, ce domnesce între acești locuitori, cari deși de confesiuni și naționalitate deosebită și-au dat mână de ajutor, ca să poată ridica acest lăcaș sfânt.

Îndată apoi se începu oficiul obicinuit în decursul căruia s'au tuns întru ceteți clericii: Nicolau Neamț, și I. Broju; N. Neamț s'a chirotesit întru ipodion și tot dânsul a fost chirotonit întru diacon; d'asemenea s'a chirotonit întru presbiter, Iuliu Suceava.

Biserica era îndesuită, îndesuit era cimiterul și toate locurile erau pline de lume. La actul divin au luat parte pe lângă poporul cel numeros, reprezentanții clerului din tract apoi reprezentanțele comunelor și mulți alți oaspeți, veniți anume spre acest scop.

Trebuie să aibă omul o răbdare deosebită, deosebit trebuie să-i fie cuprinsă inima de sentimentele iubirei ca de dimineața până la 2 oare d. m. în continuu să conducă cu un deosebit tact și deosebită deșteritate serviciul d-șeesc, și apoi să împertășească pe fiecare credincios până și pe micile mlădițe cu sfințita anaforă.

Între 2 și 3 oare primi Escelența Sa visita decanului cu soția, și a mai multor onorațiori.

La prânțul bogat, la care au participat un frumos public a deschis șirul toasturilor Escelenția Sa pentru sănătatea Maj. Sale, care ne-a asigurat prosperitatea noastră; apoi pentru înaltul regim și pentru harnicii apolțeni, cari l'au făcut părtaş la aceasta frumoasă serbare. A urmat părintele protopop tractual, care arată însemnătatea biserice și rolul ei în timpul de acum; apoi vorbi de părinteasca îngrijire a Esc. S. pentru fii sei sufletesci nepregetând nici o jertfă pentru fericirea credincioșilor; mai vorbi apoi despre meritele proprietariului Ivan sub al cărui sprijin s'a ridicat sf. biserice. Impresie deosebită și mare furoare a produs o versificațiune românească, a decanului K r a s s e r, în onoarea Esc. Sale predată în formă de toast. Preacuvioșia Sa părintele archimandrit Dr. Pușcariu ridică paharul pentru frumoasa cunună de dame, cari și de astădată au arătat, că sunt accesibile pentru lucrurile cele mai nobile și estetice pentru simțul de religiositate, ce e un ornament pentru fie-care om și în deosebit pentru secul femeesc. A vorbit frumos și potrivit de 2 ori dl proto-pretor Brenceșcu pentru Esc. Sa, apoi pentru prosperarea scoalelor din tract, espunând în o frasă a unui inspector german de scoale, condițiunile necesari de propășire ale scoalei. Încă după un toast masa se ridică și la 1/2 5 oare. Esc. Sa și ceilalți oaspeți sibieni părăsiră Apoldul în urări neîncetate de „Să trăiască.“

Măreața și mândra biserice, podoaba orașului, ce o au ridicat apolțenii va fi mult timp martora harniciei lor, a energiei protopopului și a vrednicului proprietar Ivan; dar mai mult va legitima ea buna unire și iubire a locuitorilor sasi și români, ear sfin-

Diminutivele însă încă au loc, când sunt potrivite, dulci etc. d. e.

Fefișoara lui, spuma laptelui,
Mustăcioara lui, spicul grăului,
Perișorul lui, peana corbului,
Ochișorii lui, mura câmpului. V. A.

Cât de frumos și poetic aici și cât de greșos în imaginile scandaloase de mai sus.

Ordinea caracterizează o poezie bună, întocmai ca și pe un om harnic: Ordo est anima rerum. Poetul în închipuirea sa se caute deci ca punctul, ce-l țintese prin „figuri gradate,“ să-i fie totodată și punctul de culminațiune. E necesar dar, ca poezia să aibă un punct de culminațiune, sau mai bine zicând: „frasa cea dintâiu, inima poetului și manifestarea cea mai înaltă a simțimentelor.“

Toate celelalte frase se crează pentru a determina întru cât se poate mai mult frasa aceea, ce poetul mai întăiu și-a format în fantazie și care exprimă totodată sentimentul sau pasiunea isvorită din inima poetului.

Desvoltarea tuturor fraselor, cum le-am numi „secundare“ să fie grăbnică. —

E încoret și nici nu se poate admite, ca un poet să aibă multe puncte de culminațiune, respective nici unul. —

Să vedem spre pildă frumosul tablou a lui Gr. Alecsandrescu:

Ascultați... marea fantomă, face semn, dă o poruncă
Oștiri, taberi fără număr împrejur-i înviez,

Glasul ei se întinde... crește, repetat din stâncă 'n stâncă.
Transilvania 'l aude, ungrui se înarmează....

Sau cum scrie Eminescu:

Multe trec pe dinaintea,
În auz ne sună multe,
Cine ține toate minte
Și ar sta să le asculte;
Regăsindu-te pe tine,
Când cu șgomote deșarte
Vremea trece, vremea vine.

Alecsandri:

Ursan tresare, geme, s'aprinde în gândul seu.

Ca exemplu vom aduce și următoarele vorbe de Gautier:

Sultana vrea să între în baia-i din grădină,
Ea, ultima sa haină acum a asvêrlit
Și păru-n libertate ca o manta divină
Pe corpul seu cel fraged voios s'a răspândit.
De sus cată sultanul la dânsa că privește,
Și barba și desmeardă, zicând în gândul seu:
Pe turn Enuncul aprig se primblă și păzesce
Și nime p'astă lume n'o vede decât eu.
Dar lucru de mirare, un nor din ceriu răspunde
Zicând: și eu, o Doamne, o ved' colo de sus
Ved' sinu-i ce se umflă sub limpedele-i unde,
Și corpul, ce nud șede sub ochii mei espus. —
Achmet se făcu galbin ca luna întristată,
Scoate din brâu hangerul cu artă ciselat....
Sultana favorită în sânge stă încetă
Ear norul cel fantastic pe ceriuri a sburat. T. M.

Pentru ca să fim mai scurți de vorbă la întrebarea: Ce să nu mai fie idealul poetului? ne răspunde M. Eminescu astfel:

Noi avem în veacul nostru acel soi de ciudat de barzi,
Cari încearcă prin poeme să devie cumularși,
Închinând ale lor versuri la puternicii la cocoane,
Sunt cântași în cafele și fac șgomot în saloane,
Ear cărările vieții fiind grele și înguste
Ei încearcă să le treacă prin protecție de tuste etc. etc.

Acest mic tractat l'am espus și pentru ca să am prilej a constata, că mulți români — cei mai mulți — oameni cu dare de mână, oameni luminați sunt de tot nepăsători față cu scriitorii nostri românesce. Comoara cea mai bogată a unui dascăl harnic, preot harnic ori a altora, ar trebui să o formeze o bibliotecă a scriitorilor nostri, pentru încă astfel îi încurajăm în lucrările lor.

Opurile lui V. Alecsandri, Bolintinean, Eminescu, scrierile lui T. Maiorescu, B. P. Hașdeu, Petru Maior, Xenopol, Negruzi, Odobescu și ca să nu facem un pomelnic prea lung a *noveliștilor adevărați*, ar trebui să împodobească casa ori căruia român. Din ele înveți limbă, judeci, ele și țintesc simțul de naționalitate și al iubirei de țeară. Sunt un mijloc, cu care clădesce românul la viitorul seu de aur.

I. Broju.

țirea solemnă, ca coroana operei, va rămâne purura testamentului etern despre părintească îngrijire a Esșcelenței Sale pentru fii sei sufletesci. — Apolđenii în astă privință pot fi exemplu viu. Au avut mult să îndure locuitorii, căci mult i-a costat acest edificiu, au învins însă toate greutatețile, căci sciau, că numai: *Per asper' ad astra!* Coresp.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor greco-orientali din districtul Sas-Sebeșului își va ține adunarea generală Mercuri, Joi și Vineri în 9, 10 și 11 Septembrie 1887 st. v. în S-Sebeș, la care sunt prin aceasta invitați a lua parte P. T. Domnii membrii reuniunii, cât și alți binevoitori ai cauzei scolare.

Programa.

Sedința I-ă, Mercuri în 9 Septembrie a. m.

1. Deschiderea ședinții.

2. Cetirea apelului nominal.

3. Raport general despre activitatea reuniunii în decursul anului scolar 1886/7.

4. Alegerea unei comisii pentru censurarea raportului.

Ședința a II-a Mercuri d. m.

5. Raport special al comitetului central asupra temelor pertractate în despărțimente.

6. Tractat general asupra temei „Cât și cum are să se propună din studiul religiunii în Curs. I și II de scoală“

Ședința III-a, Joi în 10 Septembrie a. m.

7. Prelegeri practice.

8. Discutarea temei prescrisă de Măritul consistoriu archidieceșan: „Care este cauza, pentru care grădiniile scoalelor nu se sporesc și pentru ce unii învățători, având pământ pentru grădina de scoală, nu-l cultivă pentru instruirea școlărilor în grădiniță, și ce măsuri ar fi a se lua pentru a se da un avânt mai mare în instruirea acestui ram folositor.“

Ședința IV-a Joi d. m.

9. Raportul comisiei esmise sub punct 4.

10. Pomėritul, tractat teoretic practic.

Ședința a V-a, Vineri în 11 Septembrie a. m.

11. Discutarea temei prescrise de Măritul consistoriu archidieceșan; „Care sunt cauzele, pentru care absențele scolare sunt prea numeroase și prin ce s'ar putea delătura acest inconvenient împedcător în instruirea poporală?“

12. Statorirea bugetului pro 1887/8.

13. Propuneri de sine stătătoare.

Din ședința comitetului central, ținută la 14 August 1887.

I. Droc,
preș.

Ioan Moga,
secr. I.

Adunarea din Oravița

a societății pentru fondul de teatru român se va ține după următorul program interesant la 25 Septembrie n.:

1. Întimpinarea reuniunilor de cântări esterne dimineața la 8 oare. 2. Deschiderea ședinții 1 a adunării generale, dimineața la 10 oare. 3. Banșet după ședință. 4. Concert și reprezentațiune teatrală seara la 7 oare, care se vor produce: a) Reuniunea de cântări din Ticvaniul mare cu „Marșul cântăreților“ cor bărb. de Porumbescu. b) Reuniunea de cântări din Biserica albă cu „Eată điva triumfală“ cor bărb. de W. Humpel. c) Reuniunea de cântări din Cacova cu „Fântăna cu trei isvoară“ cor mestecat, de G. Dima. d) Reuniunea de cântări din Mercina cu „Junimea parisiană“ cor bărb. de Adam. e) Reuniunea de cântări gr. or. din Vărădia cu „Sus opină“ cor mestecat de I. Vidu. f) Reuniunea de cântări din Oravița cu „Cor final“ din opera „O noapte în Granada“ cor mestecat de Kreuzer. g) Reuniunea de cântări „Unirea“ din Vărădia cu „Marseillaise“ cor bărb. de Ruge de Lisle. h) Earăș reuniunea de cântări din Biserica albă cu „Germania jună în Africa“ piesă teatrală comică cu cântece în 2 acte, de S. Wenzel, trad. de C. Strimbei. — 26 Septembrie st. n. I. Dimineața la 9 oare ședința a II-a a adunării generale. 2. Seara la 8 oare bal în sala otelului „Corona unğ.“ — Ordinea jocurilor: Nainte de pauză: 1. Ardeleana. 2. Valse. 3. Quadrile. 4. Măzărca și Colo. 5. Polka tremblente. 6. Hora. 7. Csárdás. 8. Quadrile După pauză: 1. Hora. 2. Valse. 3. De doi, pe picior și Colo. 4. Quadrile. 5. Polka mazur. 6. Ardeleana și de doi. 7. Quadrile. 8. Polka repede. Atât concertul cu reprezentațiune teatrală, cât și balul se dau în favorul fondului de teatru. Suprasolvirile se vor cuita public. Prețurile de intrare: La concert și reprezentațiune teatrală: loja 1 fl., loc de șeșut 60 cr., de stat 40 cr., galeria 30 cr., de persoană. La bal: de familie 2 fl., de persoană 80 cr., Bilete înainte se pot căpėta la domnii: Șandor Paulovici, I. E. Țieran, Georgiu Apostolescu, Demetriu Pocean

junior, Ioan Mateserean în Oravița montană și Ales Bercean în Oravița română; ear seara, la cassă. Oravița, în 6 Septembrie, 1887. Comitetul.

Varietăți.

* (Primirea Maj. Sale în Cluș). Primirea se va face după următoarea programă publicată a comitetului: La gară 'l vor primi pe Maj. Sa magistratul și municipalitatea cetății Cluș, apoi corpurile officiilor și membrii comitetului comitatens. În numele comitatului va saluta pe Maj. Sa comitele suprem Br. Józszika, ear în numele cetății primarius Géza Albach. În 22 cetatea va fi splendid iluminată; în 23 audiența tuturor deputațiunilor, seara va fi „Théâtre paré“ și iluminățiunea cetății; în 24 audiența generală, după ameađi petreceri populare. Venitul curat al petrecerei populare se va adauge fondului pentru ridicarea unui institut de surdo-muți. La 9 oare va pleca Maj. Sa însoțit de deputațiuni și autorități. Poporul va forma un spalir, și pe unde trece convoiul stradele vor fi iluminate.

— *La petrecerea populară*, din Cluș vor lua parte 250 de persoane din diferitele ținuturi ale Ardealului în grupe de câte 12 sau 24, fete și feciori și anume: din comitatul Cojocnei va fi prezentat portul: unguresc, românesc și sășesc; din comitatul Murăș-Turda, și Udvarhely portul secuesc; din comitatul Sibiului o grupă din Săliste; din comitatul Brașovului ciangăi din Săcele; din comitatul Albei de jos porturile dimprejurul dela Abrud, Zlatna și Roșia; din comitatul Turda-Arieș portul din Trascău. Pentru diferitele grupe vor îngrijii comiții supremi respectivi sub conducerea bar. Samuil Jozsika.

* Maiestatea Sa împėratul a conces archiducelui Rudolf să poarte decorațiunile: ordul regesc britanic de Iaratiere, medalie comemorativă de aur a reginei Angliei și Irlandei, precum și ordul regio-prusian de Hohenzolern.

* (Deputațiune.) În comisiunea pentru a prezenta Maiestății Sale omagiile comitatului Turda-Arieș în Cluș, precum suntem informați între cei 56 membri s'a ales numai 5 români și anume: Petru Roșca protopresb gr. or., Nicolau Solomon protopresb. gr. or. Dionisiu Șuluțiu jude reg. în pens., Gerasim Candra advocat și Constantin Cotișel primar comun.

* (Invitare.) Reuniunea femeilor române din Zernești și jur, din incidentul esposițiunii agricole, ce se ține la 6/18 Septembrie a. c. în Zernești — va aranja Duminecă în 6/18 Septembrie a. c. în sala edificiuului scolar din loc un bal. Damae sunt rugate a se prezenta după posibilitatea în costume române. Iuceputul la 8 oare seara. Bilet de intrare 1 fl. NB Suprasolvirile să primesc cu mulțămire și se vor cuita prin jurnale.

Pentru comitet:

Maria N. Garoiu născ. Mețian,
președintă.

* (Serbarea ăilei de 30 August în Bucuresci) Aniversarea luărei ređutei Grivița s'a serbat în 30 August cu mare solemnitate în întreagă România. În Bucuresci s'a ținut la Metropolie serviciu divin pontificând metropolitul Primat. Au asistat aproape toți miniștrii. După serviciul divin a defilat garda de onoare. Insuflețirea soldațiilor la amintirea ăilei glorioase, era la culme. Entusiastice strigări de: „Ură! Trăiască M. S. Regele!“ au urmat urărei ministrului de resboiu pentru șeful armatei.

* (Recursul dlui Dr. Vasiliu Lucaciu.) Tabla regească a aprobat decisiunea tribunalului din Sătmăr, prin care s'a ordonat púnerea în arest preventiv al dlui Dr. Lucaciu pentru delict politic, dar a ordonat totodată, ca procesul să se pertracteze în mod final cu posibila grăbire.

* (Iubileul cancelariului Bismarck.) Cancelariul Bismarck la 23 Septembrie a. c. implinesce 25 de ani, de când e ministru, și națiunea germană face mari pregătiri ca aceasta ăi de mare însemnătate pentru mărirea Prusiei, să se serbeze conform însemnății ei.

* (Defraudare.) Consilierul de compturi Tomicii, totodată șef al secțiunii croate de compturi din ministerul de honveđi, în conșelegere cu căpitănul de manipulațiune Schmidler dela semibrigada din Agram, începėnd din anul 1882 sistematic a comis o defrandațiune, și aceasta numai acum — mai mult din întâmplare — o a descoperit un oficial de secțiune. Ambii complici au fost deținuți și Tomicii a recunoscut faptul fără cel mai mic scrupul. Ce e mai interesant, că amăi treceau de nisce amploiați onești și laborioși. Suma defraudată încă nu se scie.

* (Dr. David Starcevic de judecat.) Cunoscutul matador al scenelor turbulente din dieta croată, Starcevic, în urma unui proces pentru înșelare, a fost de judecat la 6 ani închisoare, grea

și perderea diplomei de Doctor și advocat; ear concipistul dr. Ioan Starcevic la 2 ani închisoare grea și perderea diplomei de Doctor.

* Din Alba-Iulia ni se scrie: Călătorind într'o afacere privată în părțile Turdei, m'a prins mirarea vedėnd, că Trascău e reedificat deplin, așa, că acolo, unde eri alaltăeri era cenuse se ved edificii tot noaă din lemn și cărămidă coperite cu șindele. Cei mai mulți dintre arși au fost și asigurați, ear darurile incurse sunt pupăza pe colac.

În Ciugud însă puțin de reedificări, — cu toate aceste la cei din urmă nu se cugetă nici „Segitség“ nici oblăduitorii comitatului Albei de jos. Unii sunt români alții unguri și apoi cei ăntăiu fiind destui — mai pot și perfi din ei — tot rămân destui, e parola ăilei.

* România și Italia. Dl Sturdza ministru al regelui Romăniei, a răspuns telegramei d-lui Coppino, ministru al regelui Italiei, următoarele: Binevoii a primă mulțumiri cele mai vii pentru călduroasa telegramă a E. V., cu ocaziune solemnităăii inaugurării la Tomi a statuei marelui cetățean din Sulmona. — Mintea noastră ne-a transportat repede la originea comună a mării națiuni italiene cu a romănilor. Coloniile decidente ale lui Traian au fost insuflețite cu această ocaziune de sentimentele celor mai adėnci simpatii pentru surora lor cea mare, Italia.

* (O faptă nobilă.) Direcțiunea institutului pedagogic din Caransebeș scrie în „Foaia Diecesană“: Domnul colonel ces. reg. Teodor Seracin, staționat în Cernăuți, a binevoit a dărui pe seama cabinetului de naturalii al institutului pedagogic diecesan din Caransebeș o colecțiune foarte prețioasă, constatătoare din 398 piese de caloptere și lepidoptere. Colecțiunea conține indiviții arangiate după genul, specia și varietățile lor și este rodul unei lucrări perseverante, îndelungate și minuțioase. Însemnătatea cea mare, ce o are pentru învățămėnt înfăățșirea în natură a corpurilor naturale este mai pe sus de ori ce întrebare. Cine cunoasce succesul dubios la folosirea ilustrațiunilor, fie acelea ori cât de esacte, acela va putea să prețuiască valoarea donațiunii dlui colonel Seracin. Primească dl colonel și pentru aceasta repetită dovadă de interesul nobil, ce-l are pentru înaintarea învățămėntului scoalelor noastre cea mai adėncă recunoștină.

* Esamenul de cualificațiune preoțesc în diecesa Aradului se va ține în 21, 22, 23 și 24 Septembrie st. v. a. c.

* (Despre femeile abissine) o foae italiană povestește următoarele: Femeea unui abissin avut locuște despărțită de bărbatul seu, avėnd odăile ei. Ea trăește acolo, fără a munci ceva. Locuința ei are un vătav, care îngrijește de toate; dēnsa nu se gėndește la nimic. Copii sunt dați în grija doicelor și mama lor stă la taifas și glumește cu roabele și amicele sale, ride, cântă, bea și se îmbată. Când pleacă d'acasă, intenția 'i este, sau să viziteze pe o amică, sau să asiste la o ceremonie religioasă. Dar piciorul ei nu e permis să atingă pământul și de aceea umblă călare pe un cătar, condus de frâu de către un sclav, pe când un alt sclav ține umbrela și apără pe damă de razele soarelui.

De ordinar soțul mănăncă singur, numai câteodată la soția sa, când se anunță solemn, că dēnsa să se poată găti și parfuma. — Aceste dame distinse nu prea trăesc mai bine de cât clasele sėrace; deosebirea e numai, că cele avute nu muncesc, dar mănăncă bătăe dela cruzii lor soți. Femea bătută n'are cui se plānge. Așa 'i soartea femeii, ea sufere și tace, neavând, ce face. — Superstiția între Abissine este colosală. Dacă unei mume 'i mor copii d'intăiu, cauza se ăice a fi ochiul rėu al mumei. Eară dacă naște iarăși un copil, nu i permis să 'l vadă; el e dus la o doică și numai după 11 ani se întoarce la muma sa. Îndată după naștere se taie mici bucăți din urechea copilului, pe care le mănăncă muma sa, după ce au fost puse într'o bucată de pāne.

* (Disparițiunea unui lac.) — În momentul, când turisții au părăsit Alpii, s'a întēplat un fenomen foarte curios. În noaptea de 4 Septembrie apa lacului Merjelen a dispărut cu desėvėrsire.

Acest lac alpestru este situat d'asupra înălțimeii stāncoase Eggechirn, la sud de Jungfrau, în Valais. În anul trecut o comisiune a consiliului național visitase acest lac, și se vorbea, că se fie secat. Pare însă, că o vie sguduire de cutremur de pământ, resimțită la Valais în noaptea de 4 Septembrie, este cauza acestei scurgeri de apă ș'a secărei neașteptată a lacului.

Loterie.

Mercuri în 14 Septembrie 1887.

Sibiu: 55 1 7 28 89

Nr. 779.

[1668] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. române din comunele mai jos înseminate, în protopresbiteratul Târnavei inferioare, se escrie concurs cu termin până la 20 Septembrie a. c. st. v.

1. Bobohalma, cu salariu de 155 fl.; care constă din 145 metrete de cucuruz sfârșit à 1 fl. și din 10 fl. bani, cuartir și lemne de foc.

2. Botez, cu salariu de 225 fl. și anume: din fondul scoalei 40 fl.; din fondul bisericei 20 fl.; folosirea unui agru de 1 jug. 1529⁰⁰ cu venit de 20 fl.; folosirea unui fâneaț de 1 jug. 800⁰⁰ cu venit de 15 fl. a dela popor repartiție de 45 metrete de cucuruz à 1 fl.; folosirea a lor 8 jug. pământ căpătat cu ocaziunea se-gregării pășunatului în preț de 85 fl. cuartir în edificiul scoalei și grădina de legumă.

3. Cerghidul-mare, cu salariu de 200 fl. și anume: 116 fl. 25 cr. bani din repartiție pe popor; — în bucate 77¹/₂ măsuri de cucuruz à 1 fl.; cuartir în edificiul scoalei, grădina de legumi și lemnele de foc, prețuite în 6 fl. 25 cr.

4. Cuștelnic, cu salariu 100 fl. din repartiție pe popor în bani și cucuruz, cuartir în casa cantorală, fiind postul împreună cu cantoratul.

5. Heria, cu salariu de 250 fl. și anume: folosința a lor 10 jugere 172⁰⁰ pământ comasat, cu venit de 100 fl.; în bani 65 fl.; în cucuruz 10 măsuri à 1 fl.; venitele stolari și accidentali 42 fl.; cuartir în edificiul scoalei, folosința grădinei școlare cu pomăt frumos în preț de 13 fl.

Acest post e împreună cu cantoratul.

6. Șilea-maghiară, scoală micșă cu gr. cat. — cu salariu 260 fl. și postul împreună cu cantoratul gr. or.; salariul constă: ca învățătoriu din 143 metrete cucuruz à 1 fl.; în bani 10 fl. 40 cr.; — ca cantor: casa și grădina cu venit de 20 fl.; folosința porțiunii canonice de 1 jug. 1291⁰⁰ și a cimiterului cu venit de 30 fl., 27 metrete de cucuruz à 1 fl.; 27 țile de lucru à 30 cr. și venitele stolari și accidentali 21 fl. 50 cr.

Doritorii de a ocupa vre una din aceste stațiuni, au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la sub-semnatul oficiu protopresbiteral până la terminul indicat (u. p. Küküllővár).

În conțelegere cu comitetele parochiali concernente.

Cetatea de baltă, la 21 August, 1887. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Târnava-inferioară.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

Nr. 151.

[1669] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos înseminate ale protopresbiteratului Mediaș, se escrie concurs cu termin până la 20 Septembrie st. v. a. c.

1. Hașag, cu salariu anual de 150 fl. cuartir și lemne.

2. Șaroș, cu salariu anual de 170 fl. dintre cari 41 fl. din alodiul comunal, ear restul prin repartițiuni.

3. Frêua, cu salariu anual de 150 fl. dintre cari 50 fl. din cassa bisericei, eară restul prin repartițiuni à 1 fl. de familiă, cuartir în edificiul scoalei și lemne de foc.

4. Moșna, cu salariu anual de 150 fl. în care sunt computate și lemnele de foc.

5. Buzd, cu salariu anual de 150 fl. prin repartițiuni à 2 fl. de fie care familiă și dela fie-care copil de scoală o jumătate ferdelă de bucate, cuartir și lemne de foc.

6. Richișdorf, cu salariu anual șe 100 fl. din cassa bisericei, cuartir di lemne de foc.

7. Brateiu, cu salariu anual de 150 fl. cuartir și lemne de foc.

8. Vorumloc, cu salariu anual de 150 fl. cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa la vre-una din aceste stațiuni, își vor așterne petițiunile instruite cu documentele prescise de lege subscrisului oficiu până la terminul indicat.

Mediaș, 20 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mediașului.

Ioan Chendi,
adm. protopresbiteral.

Nr. 389.

[1670] 2-3

CONCURS.

Spre ocuparea posturilor de învățători la scoalele din protopresbiteratul gr. or. al Cohalmului în sub-semnatele comune, se escrie concurs cu terminul de 30 de țile dela prima publicare.

1. Paloș, cu salariu anual de 190 fl. solvinți în 3 rate decursive, cuartir și lemne de foc.

2. Merchiașia, cu salariu anual 180 fl., cuartir și lemne de foc.

3. Bogata-Olteană, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc de ajuns.

4. Ticușul-român, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

5. Felmer, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi, au a-și așterne concursurile lor instruite conform legilor în vigoare, până la terminul sus-indicat la adresa subscrisului oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Cohalmului, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Cohalm, în 20 August, 1887.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 1001.

[1661] 3-3

CONCURS.

Pentru două posturi învățătoresci dela scoala gr. or. din Poplaca, anume: postul pentru clasa I și II, se escrie concurs cu terminul 19 Septembrie a. c. Emolumentele sunt.

Pentru învățătorul clasei I, 210 fl. 3° de lemne, cuartir în edificiul scoalei; pentru învățătorul clasei a II 250 fl. 3° lemne, cuartir și folosirea grădinei școlare. Salăriile în bani se eliberează anticipative în rate treilunare.

Învățătorul clasei prime e obligat a ține strana în dumineci și sârbători; ear al clasei a doua a provede instrucțiunea în scoala de repartițiune.

Reflectanții au să-și prezenteze petițiunile sub-semnatului în terminul indicat, fiind totodată poftiți a-se presenta la biserica din Poplaca înainte de alegere.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Sibiu, 21 August, 1887.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 225.

[1659] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci, dela scoalele confesionale gr. orientale române din comunele mai jos înseminate, devenite vacante, în protopresbiteratul Ungurașului, se escrie concurs cu termin de 30 de țile dela prima publicare.

1. Bălan, cu salariu de 276 fl. v. a. grădina de 1¹/₂ juger, pomăt, fâneaț și arător, lemne de foc 2 orgii și cuartir liber în edificiul scoalei.

2. Dol, cu salariu de 90 fl. v. a., 40 vici de cucuruz vica vechiă, lemne

de foc 2 orgii, și cuartir în edificiul scoalei și grădina de legumărit.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi, au a-și așterne suplicile instruite în sensul statului organic, la subscrisului oficiu protopresbiteral, până la terminul sus indicat, — posta ultimă Hidalmás.

Fizes St. Petru, 14 August, 1887.

În conțelegere cu comitetele parochiali respective.

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 315.

[1662] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele române gr. or. din comunele mai jos înseminate, se escrie concurs cu terminul 20 de țile dela prima publicare.

1. Făgăraș, cu salariu anual de 150 fl. în bani gata solvibili în rate lunari anticipative, folosirea a două grădini școlare și a unei delnițe cu venit anual de 18 fl., cuartir liber și 3 orgii de lemne pentru încălțitul scoalei și al cuartirului. Învățătorul fiind și ca cantor la biserica, va avea o remunerățiune anuală de 30 fl. v. și venitul dela umblarea cu icoana la Nascerea Domnului.

2. Veneția inferioară, postul secundar, cu salariu anual de 200 fl., cuartir liber și lemne de foc.

3. Breaza, două posturi, unul primar cu salariu anual de 300 fl., altul secundar cu salariu anual de 200 fl. pentru amândouă cuartir și lemne de foc.

4. Șinca-nouă, cu salariu anual de 200 fl. și lemne de foc necesare.

5. Perșani, cu salariu anual de 150 fl. în bani și 4 cupe de bucate dela fiecare copil umblător la scoală.

6. Luța, cu salariu anual de 120 fl. și lemnele de foc necesare.

7. Șona, cu salariu anual de 120 fl. cuartir și lemne de foc.

8. Hurez, cu salariu anual de 120 fl. cuartir liber și lemne de foc.

9. Dridif, cu salariu anual de 110 fl. cuartir liber și lemne de foc.

10. Veneția-superioară, cu salariu anual de 80 fl. cuartir și lemne de foc.

11. Riușor, cu salariu anual de 80 fl., cuartir liber și lemne de foc.

12. Grid, cu salariu anual de 120 fl. cuartir liber și lemne de foc.

13. Rucăr, cu salariu anual de 120 fl. și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare subscrisului oficiu până la terminul sus indicat.

Făgăraș, 10 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Făgărașului.

Iuliu Dan,
adm. prot.

Nr. 126.

[1663] 3-3

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătoresci la scoalele confesionale din comunele mai jos înseminate în protopresbiteratul gr. or. al Albei Iuliei cu termin de 30 de țile dela prima publicare.

1. Gârbova de sus, cu salariu 160 fl.; 100 fl. din arênda criș-măritului bisericei și 60 fl. dela copii ați de scoală, cuartir liber și lemne de foc suficiente.

2. Inuri, cu salariu de 250 fl. din fondul bisericei, în rate lunare anticipative solvinde, cuartir liber, lemne de foc suficiente și folosirea grădinei scoalei.

3. Craiva, cu salariu în bani 70 fl., [din repartițiune, cuartir liber și lemne de foc suficiente.

4. Cricău, cu salariu de 150 fl. cuartir și lemne de foc suficiente.

5. Meteș cu Poiana și Găureni, la scoala din Meteș cu salariu

de 160 fl. din repartițiune, cuartir și lemne de foc suficiente.

6. Ţelna, cu salariu de 140 fl. din repartițiune, cuartir și lemne de foc.

7. Tibru, cu salariu 120 fl. în bani și 6 ferdele bucate, cuartir și lemne de foc suficiente.

Doritorii de a ocupa aceste posturi învățătoresci, au a substerne petițiunile lor instruite conform legilor din vigoare subsemnatului oficiu până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. Alba-Iulia, 8 August, 1887.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiali.

Alesandru Tordășan,
protopr. gr. or.

Nr. 343.

[1666] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din mai jos înseminatele comune ale protopresbiteratului Zarandului se escrie concurs cu termin de 20 țile dela prima publicare.

1. Cărăstău, cu salariu anual de 160 fl. cuartir gratuit și 2° de legumi.

2. Criscior, cu salariu anual de 200 fl. cuartir gratuit și 3° lemne.

3. Ruda, cu salariu anual de 100 fl. și 2° lemne.

4. Șesuri, cu salariu anual de 200 fl., cuartir gratuit și 2° lemne.

5. Vaca, cu salariu anual de 180 fl., cuartir gratuit și lemnele de lipsă pentru încălțit.

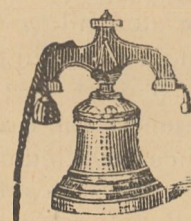
6. Valea-brad, cu salariu anual de 200 fl. cuartir gratuit și 2° org. de lemne.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare, sunt a se trimite subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

În conțelegere cu comitetele parochiali. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Zarandului.

Brad, în 9 August, 1887.

Vasiliu Dămian,
protopresbiter.

Turnătoriă de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru fa-

cerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, fer turnat și bătut; astfel construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi învârtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote, solile și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construesc clopote și pre lângă plățire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se comandă

Antonie Novotny.
Timișoara, Fabrică.

[1605] 4